

1. Retningslinjer for STS-kriterierne for securitisering, der ikke er ABCP

EBA/GL/2018/09

12. december 2018

Retningslinjer

for STS-kriterierne
for securitisering, der ikke er ABCP

1. Efterlevels- og indberetningspligt

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i henhold til artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010¹. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder og de øvrige målgrupper for retningslinjerne, som der henvises til i punkt 8, bestræbe sig på at efterleve retningslinjerne bedst muligt.
2. Retningslinjerne afspejler Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds (EBA) syn på passende tilsynspraksis inden for det europæiske finanstilsynssystem eller på, hvordan EU-retten bør anvendes inden for et bestemt område. De kompetente myndigheder, som er omfattet af retningslinjerne, bør efterleve disse ved i fornødent omfang at indarbejde dem i deres praksis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller deres tilsynsprocesser), også hvor retningslinjerne primært er rettet mod institutter.

Indberetningskrav

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den DD.MM.ÅÅÅÅ underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt på EBA's websted, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/201x/xx". Underretninger fremsendes af personer med behørig beføjelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

2. Formål, anvendelsesområde og definitioner

Formål

5. I disse retningslinjer angives kriterierne for simpelhed, standardisering og transparens for securitiseringer undtaget ABCP-securitiseringer i overensstemmelse med artikel 20, 21 og 22 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017².

Anvendelsesområde

6. Retningslinjerne finder anvendelse i forbindelse med kriterierne for simpelhed, standardisering og transparens for securitiseringer, der ikke er ABCP.
7. De kompetente myndigheder skal anvende disse retningslinjer i overensstemmelse med anvendelsesområdet for forordning (EU) 2017/2402, som fastlagt i dens artikel 1.

Målgrupper

8. Retningslinjerne er rettet mod de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 29, stk. 1 og 5 i forordning (EU) 2017/2402, og til de øvrige målgrupper, der er omfattet af nævnte forordnings anvendelsesområde.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

3. Implementering

Anvendelsesdato

9. Retningslinjerne finder anvendelse fra den 15. maj 2019.

2. Kriterier vedrørende simpelhed

4.1 Egentligt salg, tildeling eller overførsel med samme retlige virkning, erklæringer og garantier (artikel 20, stk. 1-6)

Egentligt salg, tildeling eller overførsel med samme retlige virkning

10. Med henblik på artikel 20, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2402 og for at underbygge tredjeparters tillid, herunder tredjeparter, der kontrollerer STS-overholdelse (simpelhed, transparens og standardisering) i overensstemmelse med artikel 28 i samme forordning, og kompetente myndigheder, der opfylder de deri fastsatte krav, bør følgende forelægges:

- (a) en bekræftelse på det egentlige salg eller en bekræftelse af, at tildelingen eller overførslen i henhold til de gældende nationale bestemmelser adskiller de underliggende eksponeringer fra sælgeren eller dennes kreditorer og kurator, herunder i tilfælde af sælgers insolvens, med samme retlige virkning som ved et egentligt salg
- (b) en bekræftelse på håndhævelsen af det egentlige salg, tildelingen eller overførslen med samme retlige virkning, som der henvises til i punkt (a), over for sælger eller enhver anden tredjepart i henhold til den gældende nationale lovgivning
- (c) en vurdering af tilbagebetalingsrisici og omkarakteriseringsrisici.

11. Bekræftelsen på de aspekter, der henvises til i punkt 10, bør tilvejebringes gennem et juridisk responsum fra en ekstern, kvalificeret juridisk rådgiver, undtagen i tilfælde af genudstedelser i enkeltstående securitiseringsstrukturer eller "master trusts", der anvender den samme retlige mekanisme for overførslen, herunder tilfælde, hvor den retlige ramme er den samme.

12. Det i punkt 11 omhandlede juridiske responsum bør være til rådighed og tilgængeligt for enhver relevant tredjepart, der bekræfter overholdelse af STS-kriterierne i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EU) 2017/2402, og enhver relevant kompetent myndighed blandt dem, der er omtalt i artikel 29 i nævnte forordning.

Alvorlig forringelse af sælgers kreditkvalitetssituation

13. Med henblik på artikel 20, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2402 bør der i transaktionsdokumentationen i forbindelse med hændelser, som udløser en "alvorlig forringelse af sælgers kreditkvalitetssituation", fastlægges tærskelværdier for kreditkvalitet, der er objektivt observerbare og vedrører sælgerens finansielle sundhed.

Sælgers insolvens

14. Med henblik på artikel 20, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2402 bør den udløsende faktor for "sælgers insolvens" som minimum henvise til tilfælde af juridisk insolvens, som fastlagt i de nationale retlige rammer.

4.2 Kriterier for underliggende eksponeringer, aktiv porteføljeforvaltning (artikel 20, stk. 7)

Aktiv porteføljeforvaltning

15. Med henblik på artikel 20, stk. 7, i forordning (EU) 2017/2402 forstås aktiv porteføljeforvaltning som porteføljeforvaltning, hvor et af følgende forhold gør sig gældende:

- (a) porteføljeforvaltningen gør udviklingen i securitiseringen afhængig af både udviklingen i de underliggende eksponeringer og resultaterne af porteføljeforvaltningen af securitiseringen, hvorved investoren forhindres i at modellere kreditrisikoen ved de underliggende eksponeringer uden hensyntagen til porteføljeforvalterens porteføljeforvaltningsstrategi
- (b) porteføljeforvaltningen udføres i spekulationsøjemed med det formål at opnå bedre resultater, øget udbytte, overordnet finansielt udbytte eller andre rent finansielle eller økonomiske fordele.

16. De porteføljeforvaltningsteknikker, der ikke bør betragtes som aktiv porteføljeforvaltning, omfatter:

- (a) udskiftning eller tilbagekøb af underliggende eksponeringer som følge af misligholdelse af erklæringer eller garantier
- (b) udskiftning eller tilbagekøb af de underliggende eksponeringer, der er genstand for reguleringsmæssige tvister eller undersøgelser, med henblik på at lette bilæggelsen af tvisten eller afslutningen af undersøgelsen
- (c) supplerings af underliggende eksponeringer ved at tilføje underliggende eksponeringer som erstatning for amortiserede eller misligholdte eksponeringer i den revolverende periode
- (d) erhvervelse af nye underliggende eksponeringer i "opkøringsperioden" for afpasse værdien af de underliggende eksponeringer med værdien af securitiseringsforpligtelserne
- (e) tilbagekøb af underliggende eksponeringer i forbindelse med udnyttelse af clean-up call-optioner i overensstemmelse med artikel 244, stk. 3, litra g, i forordning (EU) 2017/2401

- (f) tilbagekøb af misligholdte eksponeringer for at fremme inddrivelses- og likvidationsprocessen for de pågældende eksponeringer
- (g) tilbagekøb af underliggende eksponeringer i henhold til tilbagekøbsforpligtelsen i overensstemmelse med artikel 20, stk. 13, i forordning (EU) 2017/2402.

Klare kriterier

17. Med henblik på artikel 20, stk. 7, i forordning (EU) 2017/2402 forstås kriterierne som "klare", hvis det er muligt for en domstol eller ret at fastslå, at de overholdes, som retlige eller faktiske omstændigheder eller begge dele.

Kriterier, der bør være opfyldt for eksponeringer, der overføres til SSPE'en efter transaktionens afslutning

18. Med henblik på artikel 20, stk. 7, i forordning (EU) 2017/2402 forstås "opfyldelse af de kriterier, der gælder for de oprindelige underliggende eksponeringer" som kriterier, der opfylder et af følgende:

- (a) for så vidt angår normale securitiseringer er de ikke mindre strenge end de kriterier, der gjaldt for de oprindelige underliggende eksponeringer ved transaktionens afslutning
- (b) for så vidt angår securitiseringer, hvor der udstedes flere serier af værdipapirer, herunder "master trusts", er de ikke mindre strenge end de kriterier, der gjaldt for de oprindelige underliggende eksponeringer ved den seneste udstedelse, med det resultat, at kriterierne kan svinge fra afslutning til afslutning med securitiseringsparternes samtykke og i overensstemmelse med transaktionsdokumentationen.

19. De kriterier, der skal anvendes for de underliggende eksponeringer i overensstemmelse med punkt 18, bør præciseres i transaktionsdokumentationen og bør henvise til de kriterier, der anvendes på eksponeringsniveau.

4.3 Homogenitet, forpligtelser for de underliggende eksponeringer, periodiske betalingsstrømme, ingen værdipapirer (artikel 20, stk. 8)

Kontraktmæssigt bindende og eksigible forpligtelser

20. Med henblik på artikel 20, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2402 forstås "forpligtelser, der er kontraktmæssigt bindende, og som kan håndhæves med fuld regresret over for låntagerne og, hvor det er relevant, garantierne" således, at de henviser til alle de forpligtelser, der er indeholdt i den kontraktlige specifikation af de underliggende eksponeringer, som er relevante for investorer, fordi de påvirker låntagerens og, hvor dette er relevant, garantens eventuelle forpligtelser til at foretage betalinger eller stille sikkerhed.

Eksponeringer med periodiske betalingsstrømme

21. Med henblik på artikel 20, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2402 omfatter eksponeringer med fastsatte periodiske betalingsstrømme:

- (a) eksponeringer, der skal betales i én rate i forbindelse med revolverende securitisering, jf. artikel 20, stk. 12, i forordning (EU) 2017/2402
- (b) eksponeringer i forbindelse med kreditkortfaciliteter
- (c) eksponeringer med rater, der består af renter, og hvor hovedstolen tilbagebetales ved løbetidens udløb, herunder afdragsfrie lån med pant i fast ejendom
- (d) eksponeringer med rater, der består af renter og tilbagebetaling af en del af hovedstolen, hvor en af følgende betingelser er opfyldt:
 - (i) den resterende hovedstol tilbagebetales ved løbetidens udløb
 - (ii) tilbagebetalingen af hovedstolen afhænger af salget af aktiver, der sikrer eksponeringen, jf. artikel 20, stk. 13, i forordning (EU) 2017/2402 og punkt 48 til 50
- (e) eksponeringer med midlertidige betalingspauser, som kontraktligt aftalt mellem låntager og långiver

4.4 Bevillingsstandarder, det eksponeringsleverende instituts ekspertise (artikel 20, stk. 10)

Tilsvarende eksponeringer

22. Med henblik på artikel 20, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 anses eksponeringer for at være tilsvarende, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- (a) eksponeringerne tilhører en af følgende aktivkategorier, som omhandlet i den delegerede forordning, hvori det yderligere præciseres, hvilke underliggende eksponeringer der anses for at være homogene i overensstemmelse med artikel 20, stk. 8, og artikel 24, stk. 15, i forordning (EU) 2017/2402:
 - (i) boliglån sikret ved et eller flere lån med pant i beboelsesejendom eller boliglån med fuld garanti af en anerkendt udbyder af kreditrisikoafdækning blandt dem, der er nævnt i artikel 201, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som er kvalificeret til kreditkvalitetstrin 2 eller derover som fastlagt i tredje del, afsnit II, kapitel 2, i samme forordning
 - (ii) erhvervslån sikret ved et eller flere lån med pant i erhvervsejendom eller andre erhvervslokaler

- (iii) kreditfaciliteter, der stilles til rådighed for enkeltpersoner til personligt, familiemæssigt eller husholdningsmæssigt forbrug
 - (iv) billån og billeasingaftaler
 - (v) kreditkorttilgodehavender
 - (vi) tilgodehavender fra salg
- (b) eksponeringerne hører under aktivkategorien af kreditfaciliteter, der stilles til rådighed for mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder og andre typer af virksomheder og selskaber, herunder lån og leasingaftaler, jf. den delegerede forordnings artikel 2, litra d), hvori det yderligere præciseres, hvilke underliggende eksponeringer der anses for at være homogene i overensstemmelse med artikel 20, stk. 8, og artikel 24, stk. 15, i forordning (EU) 2017/2402, som underliggende eksponeringer for en bestemt type låntager
- (c) hvis de ikke hører under nogen af de aktivkategorier, der er nævnt i punkt (a) og (b) i dette afsnit og i den delegerede forordning, som yderligere præciserer, hvilke underliggende eksponeringer der anses for at være homogene med henblik på artikel 20, stk. 8, og artikel 24, stk. 15, i forordning (EU) 2017/2402, har de underliggende eksponeringer tilsvarende egenskaber med hensyn til låntagertype, sikkerhedsrettighedernes rangorden, typen af fast ejendom og/eller jurisdiktion.

Ikke mindre strenge bevillingsstandarder

23. Med henblik på artikel 20, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 sammenlignes de bevillingsstandarder, der anvendes til securitiserede eksponeringer, med de bevillingsstandarder, der anvendes over for tilsvarende eksponeringer på tidspunktet for indgåelsen af de securitiserede eksponeringer.
24. Overholdelsen af dette krav bør ikke forudsætte, at hverken det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver har tilsvarende eksponeringer i sin balance på tidspunktet for udvælgelsen af de securitiserede eksponeringer eller på det nøjagtige tidspunkt for deres securitisering, ligesom det ikke bør forudsætte, at der rent faktisk blev indgået tilsvarende eksponeringer på tidspunktet for indgåelsen af de securitiserede eksponeringer.

Oplysning om væsentlige ændringer i forhold til tidligere bevillingsstandarder

25. Med henblik på artikel 20, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 forstås væsentlige ændringer i de bevillingsstandarder, der skal være fuldt tilgængelige, som de væsentlige ændringer i bevillingsstandarder, der anvendes for de eksponeringer, som overføres til eller tildeles af SSPE'en efter afslutningen af securitiseringen i forbindelse med porteføljeforvaltning som omhandlet i stk. 15 og 16.

26. Ændringer i sådanne bevillingsstandarder anses for at være væsentlige, hvis de vedrører en af følgende typer af ændringer:

- (a) ændringer, der påvirker kravet om bevillingsstandarders ensartethed, som yderligere præciseret i den delegerede forordning, hvori det yderligere præciseres, hvilke underliggende eksponeringer der anses for at være homogene i overensstemmelse med artikel 20, stk. 8, og artikel 24, stk. 15, i forordning (EU) 2017/2402
- (b) ændringer, som i væsentlig grad påvirker den samlede kreditrisiko eller den forventede gennemsnitlige udvikling i porteføljen af underliggende eksponeringer, uden at det medfører væsentligt forskellige tilgange til vurderingen af den kreditrisiko, der er forbundet med de underliggende eksponeringer.

27. Når der gøres oplysninger om ændringer i bevillingsstandarder tilgængelige, bør de omfatte en redegørelse for formålet med ændringerne.

28. For så vidt angår tilgodehavender fra salg, der ikke har oprindelse i form af et lån, bør bevillingsstandarderne i artikel 20, stk. 10, forstås som dem, der vedrører de kreditstandarder, som sælger generelt anvender på kortfristet kredit af den type, der giver anledning til de securitiserede eksponeringer, og som foreslås til kunderne i forbindelse med salg af den pågældendes produkter og tjenesteydelser.

Boliglån

29. Med henblik på artikel 20, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 omfatter puljen af underliggende eksponeringer ikke boliglån, som både blev markedsført og bevilget med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at de oplysninger, som låneansøgeren har stillet til rådighed, muligvis ikke er verificeret af långiveren.

30. Boliglån, der blev bevilget, men ikke markedsført med den klausul, at låneansøgeren eller, hvor det er relevant, mæglerne er gjort opmærksom på, at de oplysninger, som låneansøgeren har stillet til rådighed, muligvis ikke er verificeret af långiveren, eller som gøres opmærksom på dette efter, at lånet blev bevilget, er ikke omfattet af dette krav.

31. Med henblik på artikel 20, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 betragtes de fremlagte "oplysninger" kun som relevante oplysninger. Relevansen af oplysningerne bør baseres på, om oplysningerne er relevante långivningsparametre, såsom oplysninger, der anses for relevante for vurderingen af en låntagers kreditværdighed, for vurdering af adgangen til sikkerhedsstillelse og for mindskelse af risikoen for svig.

32. Relevante oplysninger for generel ikkeindkomstskabende pant i beboelsesejendom bør normalt anses for at udgøre indkomst, og relevante oplysninger for indkomstskabende pant i beboelsesejendom bør normalt anses for at udgøre lejeindtægt. Oplysninger, der ikke er nyttige som långivningsparametre, f.eks. mobiltelefonnumre, bør ikke anses for relevante oplysninger.

Tilsvarende krav i tredjelande

33. Med henblik på artikel 20, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 foretages vurderingen af kreditværdigheden af låntagere i tredjelande ud fra følgende principper, hvor det er relevant, jf. direktiv 2008/48/EF og 2014/17/EF:

- (a) før indgåelsen af en kreditaftale vurderer långiver låntagers kreditværdighed på grundlag af tilstrækkelige oplysninger, der i givet fald indhentes fra låntager og om nødvendigt på grundlag af en søgning i den relevante database
- (b) hvis parterne er enige om at ændre det samlede kreditbeløb efter kreditaftalens indgåelse, bør långiver ajourføre de finansielle oplysninger, som denne har til rådighed vedrørende låntager, og bør vurdere låntagers kreditværdighed, inden det samlede kreditbeløb forhøjes væsentligt
- (c) långiver bør foretage en grundig vurdering af låntagers kreditværdighed, inden der indgås en kreditaftale, under behørig hensyntagen til faktorer, der er relevante for at verificere udsigten til, at låntager opfylder sine forpligtelser i henhold til kreditaftalen
- (d) de procedurer og oplysninger, hvorpå vurderingen baseres, bør dokumenteres og vedligeholdes
- (e) vurderingen af kreditværdigheden bør ikke primært baseres på værdien af beboelsesejendommen, der overstiger kreditbeløbet, eller den antagelse, at beboelsesejendommen vil stige i værdi, medmindre formålet med kreditaftalen er at opføre eller renovere beboelsesejendommen
- (f) når først kreditaftalen er indgået, bør långiver ikke kunne annullere eller ændre den til skade for låntager med den begrundelse, at vurderingen af kreditværdigheden ikke blev foretaget korrekt
- (g) långiver bør kun stille kreditten til rådighed for låntager, hvis resultatet af kreditværdighedsvurderingen viser, at de forpligtelser, der følger af kreditaftalen, sandsynligvis vil blive opfyldt på den måde, der kræves i henhold til den pågældende aftale
- (h) låntagers kreditværdighed bør revurderes på grundlag af ajourførte oplysninger, før der bevilges en væsentlig forhøjelse af det samlede kreditbeløb efter indgåelsen af kreditaftalen, medmindre en sådan yderligere kredit blev overvejet og medtaget i den oprindelige vurdering af kreditværdigheden.

Kriterier for fastlæggelse af det eksponeringsleverende instituts eller den oprindelige långivers ekspertise

34. Med henblik på at fastlægge, om et eksponeringsleverende institut eller en oprindelig långiver har ekspertise inden for eksponeringer af samme art som de securitiserede i overensstemmelse

med artikel 20, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402, bør begge følgende forhold gøre sig gældende:

- (a) medlemmerne af ledelsesorganet i det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver og de ledende medarbejdere, bortset fra de medlemmer af ledelsesorganet, som er ansvarlige for at forvalte indgåelsen af eksponeringer af samme art som de securitiserede, bør have tilstrækkelig viden om og færdigheder inden for indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede
- (b) et eller flere af følgende principper for kvaliteten af ekspertisen bør tages i betragtning:
 - (i) medlemmerne af ledelsesorganet og de ledende medarbejders rolle, opgaver og krævede faglige kvalifikationer bør være egnede
 - (ii) den erfaring, som medlemmerne af ledelsesorganet og de ledende medarbejdere har fra tidligere stillinger, og den uddannelse og videreuddannelse, de har, bør være tilstrækkelig
 - (iii) inddragelsen af medlemmerne af ledelsesorganet og de ledende medarbejdere i forvaltningsstrukturen i den funktion, som varetager indgåelsen af eksponeringerne, bør være passende
 - (iv) for så vidt angår en tilsynsmæssigt reguleret enhed anses de reguleringsmæssige godkendelser eller tilladelser, som enheden er i besiddelse af, for at være relevante for indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede.

35. Et eksponeringsleverende institut eller en oprindelig långiver bør anses for at have den nødvendige ekspertise, hvis et af følgende gør sig gældende:

- (a) aktiviteterne i enheden eller i den konsoliderede koncern, som enheden indgår i i regnskabsmæssig eller tilsynsmæssig henseende, har omfattet indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede i mindst fem år
- (b) hvis kravet i punkt (a) ikke er opfyldt, bør det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver anses for at have den krævede ekspertise, hvis de opfylder begge følgende:
 - (i) mindst to af medlemmerne af ledelsesorganet har mindst fem års personlig, relevant erhvervserfaring med indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede
 - (ii) de ledende medarbejdere, bortset fra medlemmer af ledelsesorganet, som er ansvarlige for forvaltningen af enhedens indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede, har mindst fem års personlig, relevant

erhvervserfaring med indgåelse af eksponeringer af samme art som de securitiserede

36. Med henblik på at dokumentere erhvervserfaringens længde i år, bør den relevante ekspertise oplyses i tilstrækkeligt detaljeret grad og i overensstemmelse med de gældende fortrolighedskrav for at give investorerne mulighed for at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2017/2402.

4.5 Ingen misligholdte eksponeringer og eksponeringer mod kreditsvage låntagere/garanter (artikel 20, stk. 11)

Misligholdte eksponeringer

37. Med henblik på artikel 20, stk. 11, første afsnit, i forordning (EU) 2017/2402 fortolkes de misligholdte eksponeringer i henhold til artikel 178, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013, som yderligere præciseres i den delegerede forordning om væsentlighedsgrænsen for forfaldne kreditforpligtelser, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 178 i nævnte forordning, og af EBA's retningslinjer for anvendelsen af definitionen af misligholdelse, som er fastlagt i overensstemmelse med artikel 178, stk. 7, i nævnte forordning.
38. Hvis et eksponeringsleverende institut eller en oprindelig långiver ikke er et institut og derfor ikke er omfattet af forordning (EU) nr. 575/2013, bør det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver overholde vejledningen i det foregående afsnit i det omfang, at en sådan anvendelse ikke anses for at være urimeligt byrdefuld. I så fald bør det eksponeringsleverende institut eller den oprindelige långiver anvende de fastlagte processer og de oplysninger, der er indhentet hos låntagerne i forbindelse med eksponeringernes indgåelse, oplysninger, som er indhentet hos det eksponeringsleverende institut i løbet af dennes forvaltning af eksponeringerne eller i forbindelse med dennes risikostyringsprocedure, eller oplysninger, som en tredjepart har givet det eksponeringsleverende institut.

Eksponeringer mod en kreditsvag låntager eller garant

39. Med henblik på artikel 20, stk. 11, i forordning (EU) 2017/2402 forstås de omstændigheder, der er anført i litra a) til c) i nævnte afsnit, som definitioner af kreditsvaghed. Andre mulige omstændigheder, der ligger til grund for kreditsvaghed, og som ikke er omfattet af litra a) til c), anses for ikke at være omfattet af dette krav.
40. Forbuddet mod udvælgelse og overførsel til en SSPE af underliggende eksponeringer "mod en kreditsvag låntager eller garant", jf. artikel 20, stk. 11, i forordning (EU) 2017/2402, bør forstås som et krav om, at der på tidspunktet for udvælgelsen bør være regresmulighed for det fuldt securitiserede eksponeringsbeløb mod mindst én ikke kreditsvag part, uanset om den pågældende part er låntager eller garant. De underliggende eksponeringer bør derfor ikke omfatte nogen af følgende:

- (a) eksponeringer mod en kreditsvag låntager, når der ikke er nogen garant for det fulde securitiserede eksponeringsbeløb
- (b) eksponeringer mod en kreditsvag låntager, som har en kreditsvag garant

Efter det eksponeringsleverende instituts og den oprindelige långivers bedste overbevisning

41. Med henblik på artikel 20, stk. 11, i forordning (EU) 2017/2402 anses "bedste overbevisning"-standarden for at være opfyldt på grundlag af oplysninger, der udelukkende er fra en af følgende kombinationer af kilder og omstændigheder:

- (a) låntagere i forbindelse med indgåelse af eksponeringer
- (b) det eksponeringsleverende institut i løbet af dets servicering af eksponeringerne eller i løbet af dets risikostyringsprocedurer
- (c) oplysninger meddelt til det eksponeringsleverende institut af tredjemand
- (d) offentligt tilgængelige oplysninger eller oplysninger i et eller flere kreditregistre over personer med negativ kredithistorik på tidspunktet for indgåelsen af en underliggende eksponering, kun i det omfang disse oplysninger allerede er taget i betragtning i forbindelse med punkt (a), (b) og (c), og i overensstemmelse med de gældende regulerings- og tilsynsmæssige krav, herunder med hensyn til sunde kriterier for ydelse af lån, jf. artikel 9 i forordning (EU) 2017/2402. Det gælder dog ikke tilgodehavender fra salg, der ikke hidrører fra et lån, for hvilket det gælder, at kriterierne for ydelse af lån ikke nødvendigvis skal være opfyldt.

Eksponeringer mod kreditsvage låntagere eller garant, som har gennemgået en gældsomlægningsproces

42. Med henblik på artikel 20, stk. 11, litra a), i forordning (EU) 2017/2402 forstås kravet om at udelukke eksponeringer mod kreditsvage låntagere eller garant, som har gennemgået en gældsomlægningsproces for så vidt angår deres misligholdte eksponeringer, således, at det henviser til både den pågældende låntagers eller garants omlagte eksponeringer og de af vedkommendes eksponeringer, der ikke selv var genstand for omlægning. Med henblik på denne artikel medfører omlagte eksponeringer, der opfylder betingelserne i nr. (i) og (ii) i nævnte artikel, ikke, at en låntager eller garant vil blive betegnet som kreditsvag.

Kreditregister

43. Det krav, der henvises til artikel 20, stk. 11, litra b, i forordning (EU) 2017/2402, bør begrænses til eksponeringer mod låntagere eller garant, for hvem begge følgende krav finder anvendelse på tidspunktet for indgåelsen af den underliggende eksponering:

- (a) låntageren eller garanten er markeret udtrykkeligt i et kreditregister som en enhed med negativ kredithistorik på grund af negativ status eller negative oplysninger, der er gemt i kreditregistret
- (b) låntageren eller garanten findes i kreditregistret af årsager, der er relevante i forbindelse med vurderingen af kreditrisikoen

Risikoen for, at kontraktmæssigt aftalte betalinger ikke erlægges, er væsentligt højere end for sammenlignelige eksponeringer

44. Med henblik på artikel 20, stk. 11, litra c, i forordning (EU) 2017/2402 anses eksponeringerne ikke for at have en "kreditvurdering, som indikerer, at risikoen for, at kontraktmæssigt aftalte betalinger, der ikke erlægges, er væsentligt højere end for sammenlignelige eksponeringer, som det eksponeringsleverende institut besidder, og som ikke securitiseres", når følgende betingelser er opfyldt:

- (a) de mest relevante faktorer, der fastlægger de underliggende eksponeringers forventede udvikling, er ens
- (b) som følge af den i punkt (a) omtalte ensartethed kunne det med rimelighed have været forventet på grundlag af indikationer såsom tidligere udvikling eller relevante modeller, at deres udvikling ikke ville være væsentligt anderledes i løbet af transaktionens løbetid eller i højst fire år, hvis transaktionens løbetid er længere end fire år

45. Kravet i foregående afsnit anses for at være opfyldt, hvis et af følgende gør sig gældende:

- (a) de underliggende eksponeringer omfatter ikke eksponeringer, der er klassificeret som tvivlsomme, forringede, misligholdte eller klassificeret med tilsvarende virkning i henhold til de relevante regnskabsprincipper
- (b) de underliggende eksponeringer omfatter ikke eksponeringer, hvis kreditkvalitet på grundlag af kreditvurderinger eller andre tærskelværdier for kreditkvalitet afviger væsentligt fra kreditkvaliteten af tilsvarende eksponeringer, som det eksponeringsleverende institut indgår i forbindelse med sine almindelige långivningstransaktioner og kreditrisikostrategi

4.6 Mindst én betaling erlagt (artikel 20, stk. 12)

Kriteriets omfang

46. Med henblik på artikel 20, stk. 12, i forordning (EU) 2017/2402 anses yderligere fremskridt med hensyn til en eksponering mod en bestemt låntager ikke for at udløse et nyt krav om "mindst én betaling" for så vidt angår en sådan eksponering.

Mindst én betaling

47. Med henblik på artikel 20, stk. 12, i forordning (EU) 2017/2402 bør den betaling, der henvises til i kravet om, at der skal være erlagt "mindst én betaling" på tidspunktet for overførslen, være en betaling vedrørende leje, hovedstol eller renter eller en anden form for betaling.

4.7 Ingen overvejende afhængighed af salg af aktiver (artikel 20, stk. 13)

Overvejende afhængighed af salg af aktiver

48. Med henblik på artikel 20, stk. 13, i forordning (EU) 2017/2402 anses transaktioner, hvor alle følgende betingelser finder anvendelse på tidspunktet for indgåelsen af securitiseringen i tilfælde af indfrielse af securitisering eller i den revolverende periode i tilfælde af revolverende securitisering, for ikke overvejende at være afhængige af salget af aktiver, der sikrer de underliggende eksponeringer, og derfor muliggjorde, at:

- (a) den kontraktmæssigt aftalte udestående balance på hovedstolen ved udløbet af kontrakten vedrørende de underliggende eksponeringer, som er afhængige af salget af aktiver, der sikrer de pågældende underliggende eksponeringer til at tilbagebetale balancen på hovedstolen, højst svarer til 50 % af den samlede oprindelige eksponeringsværdi af alle securitiseringspositionerne i securitiseringen
- (b) udløbstiden for de underliggende eksponeringer, der henvises til i punkt (a), ikke er underlagt væsentlige koncentrationer og er tilstrækkeligt fordelt over hele transaktionens løbetid
- (c) den samlede eksponeringsværdi af alle de underliggende eksponeringer, der omtales i punkt (a), mod en enkelt låntager ikke overstiger 2 % af den samlede eksponeringsværdi af alle underliggende eksponeringer i securitiseringen

49. Hvis der ikke er nogen underliggende eksponeringer i securitiseringen, som er afhængige af salget af aktiver til at tilbagebetale deres udestående hovedstol ved kontraktens udløb, finder kravene i stk. 48 ikke anvendelse.

Fritagelse i henhold til artikel 20, stk. 13, andet afsnit, i forordning (EU) 2017/2402

50. Ved den fritagelse, der henvises til i artikel 20, stk. 13, andet afsnit i forordning (EU) 2017/2402 med hensyn til tilbagebetaling til indehavere af securitiseringspositioner, hvis underliggende eksponeringer er sikret med aktiver, hvis værdi er garanteret eller fuldt beskyttet af en tilbagekøbsforpligtelse af enten de aktiver, der sikrer de underliggende eksponeringer, eller for selve de underliggende eksponeringer af en eller flere tredjeparter, bør sælger eller tredjeparterne opfylde begge følgende betingelser:

- (a) de er ikke insolvente

- (b) der er ingen grund til at tro, at enheden ikke ville være i stand til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kautionen eller tilbagekøbsforpligtelsen

5. Kriterier vedrørende standardisering

5.1 Passende begrænsning af rente- og valutarisici (artikel 21, stk. 2)

Passende begrænsning af rente- og valutarisici

51. Med henblik på artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402, og for at de rente- og valutarisici, der opstår ved securitiseringen, skal kunne anses for at være "begrænset på passende vis", bør det være tilstrækkeligt, at en afdækning eller begrænsning er på plads, forudsat at den ikke er usædvanligt begrænset med den virkning, at den dækker en primær del af de respektive rente- eller valutarisici i relevante scenarier forstået ud fra et økonomisk perspektiv. En sådan begrænsning kan også være i form af derivater eller andre afhjælpende foranstaltninger, herunder reservefonde, overdækning af sikkerhedsstillelse, mer-spread eller andre foranstaltninger.
52. Hvis der foretages passende begrænsning af rente- og valutarisici gennem derivater, bør alle følgende krav finde anvendelse:
 - (a) derivaterne bør kun anvendes til reel afdækning af manglende rente- eller valutamatch og bør ikke anvendes i spekulationsøjemed
 - (b) derivaterne bør baseres på almindeligt anerkendt dokumentation, herunder fra International Swaps or Derivatives Association (ISDA) eller tilsvarende etablerede nationale dokumentationsstandarder
 - (c) i tilfælde af tab af tilstrækkelig kreditværdighed hos modparten til under et vist niveau, målt enten på grundlag af kreditvurderingen eller på anden vis, bør derivatdokumentationen indeholde bestemmelser om, at modparten er underlagt krav om sikkerhedsstillelse eller gør en rimelig indsats for at erstatte den eller garantere den via en anden modpart
53. Hvis den i artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 omhandlede afhjælpning af rente- og valutarisici ikke foretages via derivater, men via andre risikobegrænsende foranstaltninger, bør disse foranstaltninger være udformet, så de er tilstrækkeligt robuste. Hvis sådanne risikobegrænsende foranstaltninger anvendes til at mindske flere risici samtidig, bør den offentliggørelse, der kræves i henhold til artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402, omfatte en redegørelse for, hvordan foranstaltningerne afdækker henholdsvis rente- og valutarisikoen og andre risici.
54. De omtalte foranstaltninger i afsnit 52 og 53 og begrundelsen for det hensigtsmæssige i at mindske rente- og valutarisikoen i transaktionens løbetid bør offentliggøres.

Derivater

55. Med henblik på artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 betragtes eksponeringer i puljen af underliggende eksponeringer, der kun indeholder en derivatkomponent, der udelukkende tjener til direkte afdækning af rente- eller valutarisikoen ved selve den pågældende underliggende eksponering, som ikke selv er derivater, ikke som forbudte.

Fælles standarder for international finansiering

56. Med henblik på artikel 21, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 omfatter fælles standarder for international finansiering ISDA-standarder eller lignende etablerede nationale dokumentationsstandarder.

5.2 Tilhørende rentebetalinger (artikel 21, stk. 3)

Tilhørende satser

57. Med henblik på artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2402 bør rentesatser, der skal anses for at være et passende referencegrundlag for refererede rentebetalinger, omfatte alle følgende:

- (a) interbankrenter, herunder Libor, Euribor og andre anerkendte benchmarks
- (b) satser, der er fastsat af pengepolitiske myndigheder, herunder satser for FED-midler og centralbankernes diskonteringssatser
- (c) sektorbestemte satser, der afspejler en långivers finansieringsomkostninger, herunder standardvariable satser og interne rentesatser, som direkte afspejler markedsomkostningerne ved finansiering af en bank eller en undergruppe af institutter, i det omfang, der stilles tilstrækkelige data til rådighed for investorerne, så de kan vurdere forholdet mellem de sektorspecifikke satser og andre markedssatser

Komplekse formler eller derivater

58. Med henblik på artikel 21, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2402 anses en formel for at være kompleks, når den opfylder Global Association of Risk Professionals' (GARP) definition af et eksotisk instrument, som er et finansielt aktiv eller instrument med karakteristika, der gør det mere komplekst end simplere, plain vanilla-produkter. En kompleks formel eller et komplekst derivat anses ikke for at forefindes, hvis der kun anvendes renteloft eller minimumsrentesatser.

5.3 Krav i tilfælde af påkrav eller meddelelse om opsigelse (artikel 21, stk. 4)

Særlige omstændigheder

59. Med henblik på artikel 21, stk. 4, litra a), i forordning (EU) 2017/2402 opstilles der i videst muligt omfang en liste over "særlige omstændigheder" i transaktionsdokumentationen.

60. Hvis der opstilles en liste over "særlige omstændigheder" i transaktionsdokumentationen i henhold til afsnit 59, bør den i betragtning af de "særlige omstændigheder" karakter og for at give mulighed for en vis fleksibilitet med hensyn til mulige usædvanlige omstændigheder, der kræver, at der i investorernes interesse tilbageholdes et beløb i SSPE'en, ikke være udtømmende.

Beløb tilbageholdt i SSPE'en i investorernes interesse

61. Med henblik på artikel 21, stk. 4, litra a), i forordning (EU) 2017/2402 bør det kontantbeløb, der skal betragtes som tilbageholdt i SSPE'en, være det beløb, der er aftalt mellem trustee eller en anden repræsentant for de investorer, som er juridisk forpligtet til at handle i investorernes interesse, eller af investorerne i overensstemmelse med de afstemningsregler, der er fastsat i transaktionsdokumentationen.
62. Med henblik på artikel 21, stk. 4, litra a), i forordning (EU) 2017/2402 er det tilladt at tilbageholde kontantbeløb i SSPE'en i form af en reserve til fremtidig brug, så længe anvendelsen af reserven udelukkende er begrænset til de formål, der er fastsat i artikel 21, stk. 4, litra a, i forordning (EU) 2017/2402, eller til en velordnet tilbagebetaling til investorerne.

Tilbagebetaling

63. Kravene i artikel 21, stk. 4, litra b), i forordning (EU) 2017/2402 bør fortolkes således, at de kun omfatter tilbagebetalingen af hovedstolen uden at dække tilbagebetalingen af renter.
64. Med henblik på artikel 21, stk. 4, litra b), i forordning (EU) 2017/2402 er ikkesekventielle afdrag på hovedstolen i en situation, hvor der er givet påkrav eller meddelelse om opsigelse, forbudt. Er der ikke givet påkrav eller meddelelse om opsigelse, kan indtægter fra afdrag tillades med henblik på genopfyldning, jf. artikel 20, stk. 12, i nævnte forordning.

Likvidation af de underliggende eksponeringer til markedsværdi

65. Med henblik på artikel 21, stk. 4, litra d), i forordning (EU) 2017/2402 anses investorernes beslutning om at likvidere de underliggende eksponeringer til markedsværdi ikke for at udgøre en automatisk afvikling af de underliggende eksponeringer til markedsværdi.

5.4 Ikkesekventiel prioritering af betalinger (artikel 21, stk. 5)

Udviklingsrelaterede hændelser

66. Med henblik på artikel 21, stk. 5, i forordning (EU) 2017/2402 kan hændelser, der medfører en forringelse af de underliggende eksponeringers kreditkvalitet, omfatte følgende:
- (a) for så vidt angår underliggende eksponeringer, for hvilke der kan fastlægges et reguleringsmæssigt forventet tab i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 eller anden relevant EU-lovgivning, akkumulerede tab, der overstiger en vis

procentdel af det reguleringsmæssige etårige forventede tab på de underliggende eksponeringer og transaktionens vægtede, gennemsnitlige løbetid

- (b) akkumulerede, ikkeforfaldne misligholdelser, der overstiger en vis procentdel af summen af den udestående nominelle værdi af den tranche, som investorerne besidder, og de trancher, der er efterstillet dem
- (c) en vægtet, gennemsnitlig kreditkvalitet i porteføljen, der falder til under et givet foruddefineret niveau, eller en koncentration af eksponeringer i undergrupper med høj kreditrisiko (sandsynlighed for misligholdelse), som stiger til over et foruddefineret niveau

5.5 Førtidsindfrielsesbestemmelser /hændelser for afslutning af den revolverende periode (artikel 21, stk. 6)

Insolvensrelateret hændelse for så vidt angår administrationsselskabet

67. Med henblik på artikel 21, stk. 6, litra b), i forordning (EU) nr. 2017/2402 fører en insolvensrelateret hændelse med hensyn til administrationsselskabet til begge følgende:

- (a) den muliggør udskiftning af administrationsselskabet for at sikre fortsat forvaltning
- (b) den udløser afslutning af den revolverende periode

5.6 Administrationsselskabets ekspertise (artikel 21, stk. 8)

Kriterier for fastlæggelse af administrationsselskabets ekspertise

68. Med henblik på at fastlægge, om et administrationsselskab har ekspertise inden for forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede i overensstemmelse med artikel 21, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2402, finder begge følgende anvendelse:

- (a) medlemmerne af administrationsselskabets ledelsesorgan og de ledende medarbejdere, bortset fra medlemmerne af ledelsesorganet, som er ansvarlige for forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede, bør have tilstrækkelig viden om og færdigheder inden for forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede
- (b) et eller flere af følgende principper for kvaliteten af ekspertisen bør tages i betragtning ved fastlæggelsen af denne:
 - (i) medlemmerne af ledelsesorganet og de ledende medarbejders rolle, opgaver og krævede faglige kvalifikationer bør være egnede
 - (ii) den erfaring, som medlemmerne af ledelsesorganet og de ledende medarbejdere har fra tidligere stillinger, og den uddannelse og videreuddannelse, de har, bør være tilstrækkelig

- (iii) inddragelsen af medlemmerne af ledelsesorganet og de ledende medarbejdere i forvaltningsstrukturen i den funktion, som indgår eksponeringerne, bør være passende
- (iv) for så vidt angår en tilsynsmæssigt reguleret enhed bør de reguleringsmæssige godkendelser eller tilladelser, som enheden er i besiddelse af, anses for at være relevante for forvaltningen af eksponeringer af samme art som de securitiserede

69. Et administrationsselskab bør anses for at have den nødvendige ekspertise, hvis et af følgende gør sig gældende:

- (a) aktiviteterne i enheden eller i den konsoliderede koncern, hvori enheden indgår i regnskabsmæssig eller tilsynsmæssig henseende, har omfattet forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede i mindst fem år.
- (b) hvis kravet i punkt (a) ikke er opfyldt, bør administrationsselskabet anses for at have den krævede ekspertise, hvis det opfylder begge følgende:
 - (i) mindst to af medlemmerne af ledelsesorganet har mindst fem års relevant, personlig erhvervserfaring med forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede
 - (ii) ledende medarbejdere, bortset fra medlemmer af ledelsesorganet, som er ansvarlige for enhedens forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede, har mindst fem års relevant, personlig erhvervserfaring med forvaltning af eksponeringer af samme art som de securitiserede
 - (iii) enhedens forvaltningsfunktion understøttes af backup-administrationsselskabet i overensstemmelse med punkt (a)

70. Med henblik på at dokumentere erhvervserfaringens længde i år, bør den relevante ekspertise oplyses tilstrækkeligt detaljeret og i overensstemmelse med de gældende fortrolighedskrav for at give investorerne mulighed for at opfylde deres forpligtelser i henhold til artikel 5, stk. 3, litra c), i forordning (EU) 2017/2402.

Eksponeringer af samme art

71. Med henblik på artikel 21, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2402 bør fortolkningen af udtrykket "eksponeringer af samme art" følge fortolkningen i afsnit 22 ovenfor.

Veldokumenterede og tilstrækkelige politikker, procedurer og risikostyringskontroller

72. For så vidt angår artikel 21, stk. 8, i forordning (EU) 2017/2402 anses administrationsselskabet for at have veldokumenterede og passende politikker, procedurer og risikostyringskontroller vedrørende forvaltning af eksponeringer, når en af følgende betingelser er opfyldt:

- (a) administrationsselskabet er en enhed, der er underlagt tilsynsmæssig regulering og kapitalregulering samt tilsyn i Unionen, og sådanne forskriftsmæssige godkendelser eller tilladelser anses for at være relevante for forvaltningen
- (b) administrationsselskabet er en enhed, der ikke er underlagt tilsynsmæssig regulering og kapitalregulering samt tilsyn i Unionen, og der tilvejebringes dokumentation for, at der findes veldokumenterede og hensigtsmæssige politikker og risikostyringskontroller, som også omfatter dokumentation for overholdelse af god markedspraksis og indberetningskapacitet. Dokumentationen bør underbygges via en revision foretaget af en passende tredjepart, f.eks. et kreditvurderingsbureau eller en ekstern revisor.

5.7 Retsmidler og foranstaltninger i forbindelse med låntagers kriminalitet og misligholdelse (artikel 21, stk. 9)

Klare og konsekvente vilkår

Med henblik på artikel 21, stk. 9, i forordning (EU) 2017/2402 forstås "angivelse af klare og konsekvente vilkår" og "tydelig specificering" som et krav om, at de samme nøjagtige vilkår anvendes i hele transaktionsdokumentationen for at lette investorernes arbejde.

5.8 Løsning af konflikter mellem forskellige investorklasser (artikel 21, stk. 10)

Klare bestemmelser, der letter den rettidige løsning af konflikter mellem forskellige investorklasser

73. Med henblik på artikel 21, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 bør bestemmelser i transaktionsdokumentationen, der "fremmer den rettidige løsning af konflikter mellem forskellige investorklasser", indeholde bestemmelser med hensyn til følgende:

- (a) den metode, der anvendes til at indkalde til møder eller arrangere telefonmøder
- (b) den maksimale tidsramme for at arrangere et møde eller et telefonmøde
- (c) den påkrævede beslutningsdygtighed
- (d) minimumskravet til antallet af stemmer til at validere en sådan beslutning med en klar sondring mellem minimumsværdien for hver beslutningstype
- (e) et sted til afholdelse af de møder, der skal afholdes i Unionen, hvis relevant

74. For så vidt angår artikel 21, stk. 10, i forordning (EU) 2017/2402 kan transaktionsdokumentationen henvise til obligatoriske lovmæssige bestemmelser, hvis sådanne forefindes i den gældende jurisdiktion, som angiver, hvordan tvister mellem investorer skal løses.

6. Kriterier vedrørende transparens

6.1 Data om historisk misligholdelse og tabsudvikling (artikel 22, stk. 1)

Data

75. Med henblik på artikel 22, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2402 kan eksterne data, der er offentligt tilgængelige eller som leveres af tredjemand, såsom et kreditvurderingsbureau eller en anden markedsdeltager, anvendes, forudsat at alle øvrige krav i den pågældende artikel er opfyldt, hvis sælger ikke kan tilvejebringe data i overensstemmelse med datakravene deri.

I alt væsentligt tilsvarende eksponeringer

76. Med henblik på artikel 22, stk. 1, i forordning (EU) 2017/2402 forstås termen "i alt væsentligt tilsvarende eksponeringer" som henvisende til eksponeringer, for hvilke begge følgende betingelser er opfyldt:

- (a) de mest relevante faktorer, der fastlægger de underliggende eksponeringers forventede udvikling, svarer til hinanden
- (b) som følge af den i punkt (a) omtalte tilsvarende karakter kunne det med rimelighed have været forventet på grundlag af indikationer såsom tidligere udvikling eller relevante modeller, at deres udvikling i løbet af transaktions løbetid eller over en periode på højst fire år, hvis transaktionens løbetid er længere end fire år, ikke ville være væsentligt anderledes

77. De i alt væsentligt tilsvarende eksponeringer bør ikke begrænses til eksponeringer, der fremgår af det eksponeringsleverende instituts balance.

6.2 Stikprøvekontrol af de underliggende eksponeringer (artikel 22, stk. 2)

Ekstern kontrol af en stikprøve af de underliggende eksponeringer

78. Med henblik på artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 bør de underliggende eksponeringer, som skal kontrolleres forud for udstedelsen, være en repræsentativ stikprøve af den foreløbige portefølje, hvorfra den securitiserede pulje udtrækkes, og som er i en rimeligt endelig form inden udstedelsen.

Part, der udfører kontrollen

79. Med henblik på artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 anses en egnet og uafhængig part for at være en part, der opfylder begge følgende betingelser:

- (a) parten har erfaringen og kompetencen til at foretage kontrollen

(b) parten er ingen af følgende:

(i) et kreditvurderingsbureau

(ii) en tredjepart, der kontrollerer STS-overholdelse i overensstemmelse med artikel 28 i forordning (EU) 2017/2402

(iii) en enhed, der er tilknyttet det eksponeringsleverende institut

Kontrollens omfang

80. Med henblik på artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 omfatter den kontrol, der skal foretages på grundlag af den repræsentative stikprøve under anvendelse af et konfidensniveau på mindst 95 %, følgende:

(a) kontrol af, om de underliggende eksponeringer i den foreløbige portefølje opfylder de kriterier, som kan undersøges forud for udstedelsen

(b) kontrol af, at de data, der videregives til investorer i ethvert formelt udbudsdokument i forbindelse med de underliggende eksponeringer, er nøjagtige.

Bekræftelse af kontrollen

81. Med henblik på artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) 2017/2402 bør det bekræftes, at denne kontrol har fundet sted, og at der ikke blev konstateret væsentlige negative resultater.

6.3 Liability cash flow-model (artikel 22, stk. 3)

Nøjagtig repræsentation af kontraktforholdet

82. Med henblik på artikel 22, stk. 3, i forordning (EU) 2017/2402 anses repræsentationen af de kontraktmæssige forhold mellem de underliggende eksponeringer og de betalinger, der finder sted mellem det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut, investorer, andre tredjeparter og SSPE'en, for at være foretaget "præcist", når den foretages nøjagtigt og tilstrækkelig detaljeret til, at investorerne kan opstille SSPE'ens betalingsforpligtelser og prisfastsætte securitiseringen i overensstemmelse hermed. Det kan omfatte algoritmer, der gør det muligt for investorerne at opstille en række forskellige scenarier, som vil påvirke pengestrømmene, f.eks. forskellige forudbetalings- eller misligholdelsesrater.

Tredjeparter

83. Med henblik på artikel 22, stk. 3, i forordning (EU) nr. 2017/2402 står det eksponeringsleverende institut eller det organiserende institut, når liability cash flow-modellen opstilles af tredjeparter, fortsat for at gøre oplysningerne tilgængelige for potentielle investorer.

6.4 Aktivers miljøpræstation (artikel 22, stk. 4)

Tilgængelige oplysninger om miljøpræstation

84. Dette krav bør kun gælde, hvis oplysningerne i energiattesterne for de aktiver, der finansieres af de underliggende eksponeringer, er tilgængelige for det eksponeringsleverende institut, det organiserende institut eller SSPE'en og indgår i dennes interne database eller IT-systemer. Hvis der kun er tilgængelige oplysninger om en del af de underliggende eksponeringer, bør kravet kun gælde for den del af de underliggende eksponeringer, for hvilke der findes oplysninger.